

Folketingets Sundhedsudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 16. marts 2011

chvi/ J.nr. 2011-1579

Under henvisning til Folketingets Sundhedsudvalgs brev af 16. februar 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 444 (SUU alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 444:

"På baggrund af artiklen "Dyre sterilisationer vil give flere tvangsfjernelser" fra dr.dk den 11. februar 2011, bedes ministeren oplyse om kommunerne gennem sociallovgivningen har mulighed for at tilbyde at betale for sterilisation af misbrugere og udviklingshæmmede"

Svar:

Kommunerne har efter serviceloven mulighed for efter en konkret vurdering at give økonomisk støtte til valg af prævention i forbindelse med rådgivning og vejledning herom.

Det fremgår af bemærkningerne til servicelovens § 11, stk. 3, at det er muligt for kommunen at give rådgivning om familieplanlægning, herunder også om brug af prævention (Jf. Forslag til lov om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om forældreansvarsloven (L 178, Barnets Reform)). Det kan for eksempel være aktuelt i forbindelse med rådgivning af enlige sårbare mødre eller i de tilfælde, hvor familien eller den enlige forælders forhold er af en sådan karakter, at der er risiko for, at et kommende barn vil skulle anbringes uden for hjemmet, sådan som det for eksempel kan være tilfældet for kvinder med stofmisbrug. Formålet er således at forebygge risikoen for, at den enlige forælder eller familien får et barn, som efterfølgende vil skulle anbringes uden for hjemmet.

Hvis kommunen giver konkret rådgivning om prævention, bør der lægges vægt på at vælge den præventionsform, der passer til den pågældendes

konkrete situation. Kommunen kan alene give rådgivning om prævention generelt. Specifik rådgivning om valg af konkrete præventionsformer, herunder for eksempel sterilisation, foretages fortsat af sundhedspersonale som for eksempel den praktiserende læge.

Økonomisk støtte til prævention i forbindelse med ovenstående, gives med hjemmel i servicelovens § 52a (Jf. bemærkningerne til L 178, § 1, nr. 1).

Ligeledes indeholder servicelovens § 102 mulighed for, at kommunen efter en konkret vurdering kan give tilbud af behandlingsmæssig karakter til personer med betydelig og varigt nedsat funktionsevne eller med særlige sociale problemer, hvis ydelsen ikke kan opnås ad anden vej, og det er nødvendigt for at bevare eller forbedre borgerens fysiske eller psykiske funktionsevne. Det er således op til kommunalbestyrelsen at skønne over, om man konkret mener, at borgeren opfylder betingelserne for f.eks. at få betalt en sterilisationsbehandling.

Jeg kan endvidere henvise til indenrigs- og sundhedsministerens svar på S 1164.

Benedikte Kiær

/ Lars Møller Christiansen